
Tózsér Árpád

RÉGI SZÖVEGEK ALBUMÁBÓL

Versek és átiratok

BALASSAGYARMAT

A kiáltás száján
óriás tenyér
az este

A tárgyak
tágasabb éjszakát keresve
kijönnek felületükből
Egyébként csend van
semmi se moccan

Ágyra csatolva
mutatom az időt
Az ütésektől lassan
szétrázódom
de ketyegek tovább
darabokban

(1971)

A GOMBÖNTŐ KANALÁBAN

Kiáltás szája elé kapott
kéz
az este

Az erdei manók az ádáz trollok
Peer Gynt szemét és szívét keresve
kióvakodnak
a tárgyak sötét lombjai közül

Peer a betegágyában fölül
s ahogy a teste
a fájdalom hegyesszögébe horgad
átfut az agyán:
törzse és lába
– kis- és nagymutatóként – hátha
égi akadémia
idejét mutatja valami világnagy órán
s szervei misztikus ingák ütéseitől
rázódnak szét

Egyébként semmi se moccan

Csak Peer Gynt ketyeg tovább
most immár darabokban

Az éjszaka öntőkanalában
együtt a nyersanyag
összedobált alkatrészei az úri
konstrukciónak:
behorpadt holdak
számlapján elgörbült ember
tört csillagkerék rozsdás tengely
mered ki a förtelmes üstből –

S Peer Gynt másik keze
a reggel
levágva s elszenesedve füstöl

(1996)

NAGYBÁTONYI ŐSZ

Arcomra hull a
beszakadt évszak
romja

A sarkon kocsma
Bányász jön gyorsan megissza
a sörét s visszabú az éj vájátába
A tárgy válik így fogalommá
s vissza

(1971)

2001. OKTÓBER 6.

Arcomra hull a
beszakadt évszak
romja.
Fekszem,
veremben hulla –

Deres síneken körbe
dombok zökögnek,
összeütődnek,
fékeznek nyíva.

Ablakomon túl
egy halavány nyírfa,
lélekként lebben –
Már ráadásnak
fogom fel
minden versem.

(2001)